

Oriol Rodríguez, el hobby que es converteix en professió

Periodista que ha fet el seguiment de la temporada de F1

El cert és que l'Oriol "Rodri", com el coneix la majoria, mai havia tingut clar a què es volia dedicar. Amb 18 anys volia ser actor. Va començar a la Universitat de Barcelona fent filologia italiana. I finalment, en el tercer curs d'aquesta carrera va passar les proves d'accés a la Universitat Ramon Llull per accedir a periodisme, compaginant-les ambdues, tot i que no va acabar la primera. "En realitat només em queden tres assignatures per acabar filologia italiana. És com una espineta que tinc clavada", afirma Rodríguez.

De totes maneres, els veritables inicis del periodista mataroní es troben a la ràdio d'Argentona. Col·laborava en aquest mitjà local i s'ho prenia com un hobby, una activitat sense cap mena de projecció de futur. Però allò el va animar a emprendre estudis universitaris. Va realitzar les pràctiques de periodisme a Catalunya Ràdio. Després va seguir a l'emissora com a membre

de la secció d'esports.

De fet, aquesta darrera temporada, l'Oriol ha seguit la competició de fórmula 1, una experiència realment enriquidora. "M'ho he passat molt bé. Com a periodista he après moltíssim. A espavilar-me sol i a tenir un criteri clar. M'ha ensenyat a triar la informació", afirma en "Rodri". Tanmateix, cal destacar l'emissió de l'última carrera, en la que es decidia el vencedor de la competició. "Per primera vegada es va fer una transmissió en directe de tota la cursa per Catalunya Ràdio", explica el periodista.

Dins de l'ofici, l'especialitat en periodisme esportiu tendeix a considerar-se inferior a les altres categories. De totes maneres, això no afecta gaire a l'Oriol. "L'esport està considerat el germà pobre del periodisme, però no hi estic d'acord. Els periodistes d'esport tenen molta capacitat per improvisar i analitzar les coses al moment", argumenta Rodríguez.

LAURA ARIAS

Apunts

Defineix-te

Sóc un xafarder sa i un hipocondríac empedreit

Un llibre

Vaig avorrir el plaer de llegir amb filologia. Però un llibre que em va agradar molt és "Els promesos" de Manzoni

Una pel·lícula

Qualsevol pel·lícula dels Germans Marx

Un viatge

A Tòki. Ja hi vaig anar però vull tornar-hi. És impressionant

Un periodista

No tinc cap periodista que em serveixi de referent. Però n'hi ha molts que no suporten, sobretot Federico Jiménez Losantos

Un somni

Aprendre a ser feliços amb allò que tenim. Molts cops ens enfonsem per no res i en realitat tenim molta sort

"Realment no sabia ben bé què fer a la meua vida"

➤ "No tinc la vocació d'aquells que als cinc anys ja volen agafar un micròfon", explica l'Oriol

L'Oriol se sent afortunat del camí que ha recorregut fins ara i que l'ha portat a l'actualitat. "Alguns companys de la facultat encara ara s'estan buscant la vida. També he fet molts esforços, però he tingut la sort que em donessin l'oportunitat a mi i no al del costat. Sempre he tingut feina", afirma "Rodri". L'Oriol no considera tenir una gran vocació. Més aviat valora altres qualitats innates. "Sóc molt xafarder, m'agrada saber-ho tot. Vull saber el perquè de tot". Però fins i tot dins del periodisme hi ha moltes preferències. "No m'agrada la premsa escrita perquè sempre he fet ràdio o televisió. A més, vaig fer el segon cicle de periodisme i vaig triar l'especialització en ràdio", explica l'Oriol. Un cop dins del món laboral, "Rodri" té clar que vol dedicar-se per sempre al periodisme.

FOTO: JENYA SOLA